

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Šveice nav ievērojusi Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvību pārvietošanos (OV 2002, L 114, 6. lpp.) un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/36/EK (2005. gada 7. septembris) par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu (OV 2005, L 255, 22. lpp.). Proti, prasītājs uzskata, ka Šveices Konfederācijas 2013. gada jūlijā pieņemtie noteikumi par ierobežojumu ārstiem uz Šveices obligātās veselības apdrošināšanas rēķina pārcelties uz dzīvi apgabalos, kuros ir pārmērīgs ārstu īpatsvars, esot uzskatāmi par netiešu diskrimināciju pilsonības dēļ, ciktāl šis ierobežojums neattiecas uz ārstiem ar vismaz 3 gadu darba stāžu Šveices universitāšu slimnīcās.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka starptautiskajās tiesībās piemērojamā savstarpības principa vārdā Eiropas Savienība attiecībā pret ārstiem, kas ir Šveices valstspiederīgie, nav veikusi diskriminējošus pasākumus, un tas, kā uzskata prasītājs, būtu jākonstatē Vispārējai tiesai.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi vainojamu bezdarbību, ciktāl tai bija pienākums rīkoties tādēļ, ka tai saskaņā ar LES 17. panta 1. punktu ir jānodrošina Līgumu un Eiropas Savienības pilsoņu pamattiesību ievērošana. Šajā ziņā prasītājs atsaucas uz tiesiskās palāvības principu attiecībā pret iestādēm un tiesiskās drošības principu attiecībā uz iegūtajām tiesībām.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka tas, ka pēc prasītāja aicinājuma Komisijai veikt steidzamus pasākumus nekas netika darīts, faktiski esot uzskatāms par netieši izpaustu atteikumu, tādā par nelabvēlīgu lēmumu.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka, pamatojoties uz LESD 340. pantu, ir iestājusies Komisijas ārpuslīgumiskā atbildība par bezdarbību.

Prasība, kas celta 2019. gada 15. martā — Breyer/Komisija

(Lieta T-158/19)

(2019/C 206/48)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Patrick Breyer (Kīle, Vācija) (pārstāvis: J. Breyer, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2019. gada 17. janvāra Lēmumu lietā Az. Ares(2018)6073379, kā arī
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir balstīta uz šādiem pamatiem.

1. Regulas (EEK) Nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ 4. panta otrās daļas pirmā ievilkuma kļūdaina piemērošana (komerciālo interešu aizsardzība)
 - Pirmā pamata ietvaros tiek apgalvots, ka dokumentu, kas attiecas uz *iBorderCtrl* izpētes projekta apstiprināšanu un īstenošanu, izplatīšana neietekmējot konsorcijs dalībnieku komerciālo interešu aizsardzību. Projekta "*Intelligent Portable Border Control System*" priekšmets esot jaunu tehnoloģiju iecelšanas kontrolei izpēte — kā "automātiska melu detektora" izmantošana un riska vērtības aprēķināšana.
 - Turpinājumā tiek apgalvots, ka pastāvot prioritāras sabiedrības intereses, kas prevalē pār strīdīgo dokumentu izplatīšanu.
2. Otrais pamats: Regulas (EK) Nr. 1049/2001 7. panta 1. punkta un 8. panta 1. punkta kļūdaina piemērošana (pieteikumu izskatīšana)
 - Otrā prasības pamata ietvaros tiek apgalvots, ka Komisija esot apstrādājusi tikai pieteikumu piekļuvei dokumentiem par *iBorderCtrl* izpētes projekta īstenošanu. Pieteikums par piekļuvi dokumentiem, kas attiecas uz projekta apstiprināšanu, savukārt neesot izskatīts.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 22. martā — Vincenti/EUIPO

(Lieta T-174/19)

(2019/C 206/49)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Guillaume Vincenti* (Alicante, Spānija) (pārstāvis: *H. Tettenborn*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt ar 2018. gada 6. jūnija vēstulē paziņotos EUIPO iecelēj institūcijas lēmumus nepaaugstināt prasītāju amatā nākamajā pakāpē (AST 8), īstenojot 2014. gada, 2015. gada, 2016. gada un 2017. gada paaugstināšanu amatā, kā arī